

YATILI YÜREKLERİ UYANDIRMAK

Bir hafta önce Sivas Ulas ve Sivas Merkez Kız YIBO'da etkinliklerimizi gerçekleştirdik. Ne kadar coşku sevgi heyecan dolulardı... Gelecek planları, mülakatlarda nelere dikkat etmek gerek, asistanlık müracaatları gecikmeler tartışıyorlardı aralarında... Proje dönüşü Ankara'da kampusa girinceye kadar izlenimlerini değerlendirmelerini dinledik... "Çok güzel" dediler "gelecek sene de hiç fire vermeden devam edeceğiz"... Çünkü onlar bir ilk'i başlatmışlardı, 3 senedir yaptıkları gibi mezun olup giderken üniversitelerini, bölümlerini güzel bir anı ile YIBO'lu güzel çocuklar için kurdukları kitaplıkla hatırlayacaklardı...

Proje ekibinden değildi, ama bir fire verdiler... Ateş düştüğü yeri nasıl yakıyor tahmin etmek zor... Hepsi birbirinden başarılı öğrencilerdi... Herhalde Sertaç daha da özel nitelikleri olan örnek bir kişiydi... Basta ailesinin, Endüstri Mühendisliği 2010 mezunu arkadaşlarının ve tüm IE bolum mensuplarına bas sağlığı diliyoruz... Zamansız bir yaşam kaybı kimsenin başına bir daha gelmesin...

ILKYAR "Anadolu'dan Bir Demet Çiçek" projesinin bir tanesini daha tamamladı... Güzel çocuklarımız ve fedakâr öğretmenleri okullarına döndüler... Tüm destekleyenlere çok teşekkür ederiz... Ama ODTU Berberini tekrar hatırlamamız gerekir; çünkü emeklerini ortaya koydular ve 22.04 hâsılatını -530 TL - bağışladılar... Sıfır hâsılat olmuş olsa bile düşünmeleri oldukça önemliydi...

Bu akşam Sivas projesinin büyük destekçisi Karel Arge çalışanlarından sevgili Elif'in izlenimini sunuyoruz... Saygılarımızla... ILKYAR İzmirli ILKYAR gönül verenlerine 29.04 Perşembe günü sabah 10:00'da Ege Üniversitesi İktisadi İdari Bilimler Fakültesi Konferans salonunda saat 14:00'da Dokuz Eylül Üniversitesi Eğitim Fakültesinde (Buca) bir seminerimiz olacak, görüşmek ve tanınmasında fayda gördüğünüz arkadaşlarla bekleriz...

Yatılı Yürekleri Uyandırmak

Hiç bilmezdim yolumun bir gün Sivas'a düşeceğini ve orada beni yüzlerce meleğin bekleyeceğini...

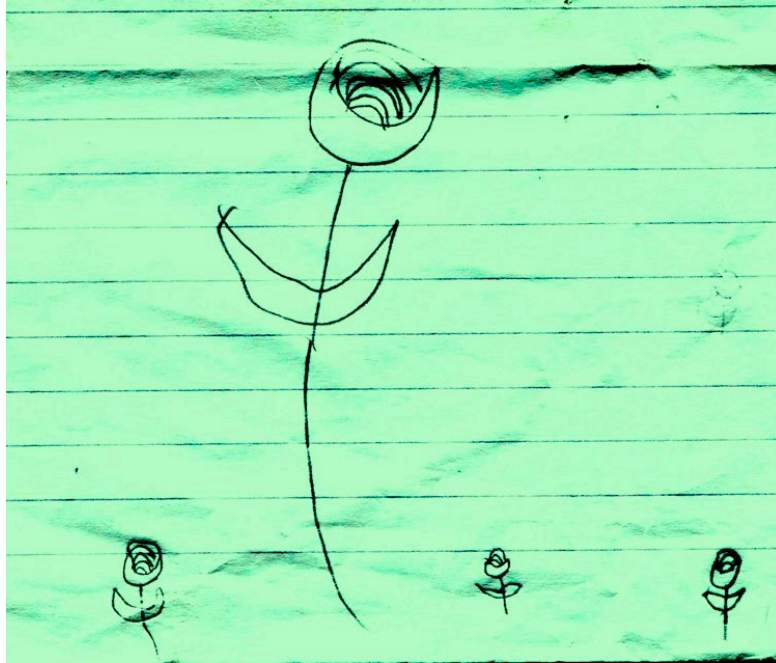
Büyülü bir otobüs yolculuğuydu Ulaş'a gidişimiz... Büyülü diyorum çünkü şimdi hatırladığımda yüreğimin doluluğunu gözlerimden taşıran anıların nasıl olup da orada damla damla akmadığını başka türlü açıklayamıyorum. Belki de akşam vakti camdan sallanan o yüzlerce eldi bize bu büyüü yapan, kim bilir...

Çocuklarla tanışmak zor olur diye düşünürdüm, oysa hiç öyle olmadı. Çocuklar özlemişti sanki bizi; birileriyle tanışmayı, kaynaşmayı özlemişlerdi sanki; birilerinin onlarla ilgilenmesini, onları sevmesini... Yetişmek istedim her birine ayrı ayrı... Ayrı ayrı, uzanıp dokunmak istedim sallanırken bize sevgi gönderen ellere...

Gülen yüzlerini, keyif alışlarını izledim mini mini yüreklerin oyunlar oynar, şarkılar söylerken hep beraber... Büyümüş de küçülmüş Sevdener'un "Temelli mi bizim?" diye umutla soruşuna şaşırdım onlara kitaplarını verirken.

8. sınıfa giden genç kızların okuduğum çocuk masalını ilgiyle dinleyişlerine buruldum belki ama onlarla beraber nefret ettim 'Sadece Mor Rengini Seven Kral'dan... Başka bir akşam, 'Deniz Feneri' hikayesini okurken "Ne yazık ki hayatta işler, düşlerdeki gibi yürümüyor!" cümlesini duymayışlarına sevindim belki de çoktan uyumuş olan çocukların...

Çocuklarla yedim, çocuklarla içtim iki gün. Onlarla oynadım, eğlendim; çocuk oldum ve düştüm... Hazır düşmüşken ablaların da düşebileceğini görsünler istedim, düşünce -evet- acıdığını ama nasıl sızlanmadan kalkabileceklerini... Hayata düştükten sonra da kaldıkları yerden devam edebileceklerini...

Bu mektubu cevapsız koma yanı bana
bir cevap yaz.
ELİF ABLA Din geldiniz bugün
~~g~~ gidiyorsunuz, ve buna herkes
ağlıyor Elif ABLA sakın beni yanına
bırakmayın. Yine gelin yine gelin.

O minik, yaralı, sevgi dolu ellere dokunduk biz İLKİYAR olarak... O zehir gibi bakan gözlerinde umut, parlak kocaman yüreklerinde ateş gördük onların... YİBO çocuklarının yürekleriydi sanki yatılı olan... Biz o yatılı yüreklerle dokunduk asıl, onları uyandırdık..!

Daha nice yürekleri uyandırmak dileğiyle...

Elif Mine Karadeniz
KAREL-ARGE
www.ilkyar.org.tr ilkyar@ilkyar.org.tr
canlarımız, ilk yar'larımız...

benim arkadaşım oldunuz size
Söz hep yazacağım bir gün
bana yetmedi size okatar
başlandı ki sizi çok seviyorum
Dertlerime iyi çalışacağım. Size
Sözüm olsun.